

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 3 stycznia 2007r.

Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów

W składzie:

Przewodniczący: SSO Bogdan Gierzyński

Protokolant: ref. staż. Paweł Kępiński

po rozpoznaniu w dniu 3 stycznia 2007r. w Warszawie na rozprawie

sprawy z odwołania S S.A. w W

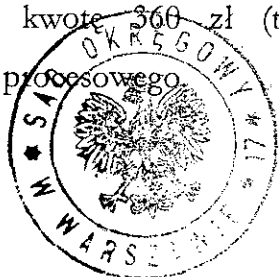
przeciwko Prezesowi Urzędu Regulacji Energetyki

z udziałem zainteresowanego V H P S.A. w W

o umorzenie postępowania administracyjnego

na skutek odwołania powoda od Decyzji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki z dnia 29 grudnia 2005 roku Nr 75/2005

1. Oddala odwołanie.
2. Zasądza od S S.A. w W na rzecz V H P S.A. w W kwotę 360 zł (trzysta sześćdziesiąt złotych) tytułem kosztów zastępstwa procesowego

SSO Bogdan Gierzyński

UZASADNIENIE

Decyzją OWA Nr 75/2005 z dnia 29 grudnia 2005 roku pozwany – Prezes Urzędu Regulacji Energetyki umorzył postępowanie administracyjne wszczęte na wniosek powoda - S S.A. w W z dnia 16 listopada 2005 roku, w sprawie rozstrzygnięcia sporu dotyczącego odmowy przez zainteresowanego - Elektrociepłownię W S.A. w W (obecnie V H P S.A. w W) zawarcia umowy o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej przez powoda.

Swoje rozstrzygnięcie pozwany oparł na ustaleniu, że w dniu 17 listopada 2005 roku wpłynął do niego wniosek powoda o rozstrzygnięcie sporu dotyczącego odmowy świadczenia usług przesyłowych/dystrybucyjnych przez zainteresowanego. We wniosku tym powód domagał się wydania decyzji nakazującej zainteresowanemu zawarcie umowy o świadczenie usług przesyłowych/dystrybucyjnych w zakresie udostępnienia powodowi powołanej rozdzielni, na dotychczasowych warunkach, do czasu ukończenia budowy nowej rozdzielni, która ją zastąpi, w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci dystrybucyjnej, oraz wydanie postanowienia nakazującego zainteresowanemu kontynuację udostępniania powodowi rozdzielni 110/15/5 kV położonej na terenie byłej Elektrociepłowni P , na dotychczasowych warunkach, do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu, w celu zapewnienia bezpieczeństwa pracy sieci dystrybucyjnej.

Pozwany podał, że w dniu 22 listopada 2005 roku zawiadomił powoda oraz zainteresowanego o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie oraz wezwał zainteresowanego do nadesłania dokumentów potwierdzających, że nie jest on już właścicielem infrastruktury elektroenergetycznej zainstalowanej w obiekcie „RPZ P ”, w tym umowy kupna-sprzedaży tych urządzeń, dowodów potwierdzających wydanie przedmiotu umowy kupującemu, dokumentów księgowych potwierdzających wprowadzenie oraz skreślenie tych urządzeń z ewidencji środków trwałych.

Przy piśmie z dnia 5 grudnia 2005 r. zainteresowany nadesłał stosowane wyjaśnienia i dokumenty potwierdzające, że nie jest już właścicielem infrastruktury elektroenergetycznej zainstalowanej w obiekcie „RPZ P ”.

W dniu 7 grudnia 2005 roku pozwany zawiadomił strony postępowania o zakończeniu postępowania dowodowego i poinformował o możliwości zapoznania się z zebrany materiałem dowodowym.

Pozwany zaznaczył, że Prezes URE, stosownie do postanowień art. 8 ust. 1 i 2

ustawy - Prawo energetyczne, jest władny wydawać rozstrzygnięcia w kategorii spraw dotyczących odmowy zawarcia umowy o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej. Wskazał przy tym, że z przepisu art. 9c ust. 5 ustawy - Prawo energetyczne, wynika jednoznacznie, że obowiązek udostępniania sieci instalacji lub urządzeń istnieje wyłącznie w przypadku, gdy należą one do innego operatora systemu lub przedsiębiorstwa energetycznego i tylko wtedy Prezes URE może orzec zawarcie umowy o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, w części dotyczącej ustalenia warunków na jakich następuje takie udostępnienie.

Pozwany podał, że w niniejszej sprawie, sieci i instalacje oraz urządzenia zainstalowane w obiekcie „RPZ P ” nie należą do zainteresowanego, lecz do odrębnego podmiotu - Nieruchomości E Sp. z o.o.

Zatem, w ocenie pozwanego, brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do uznania, że istnieją przesłanki do rozpatrzenia wniosku o nałożenie na zainteresowanego obowiązku udostępnienia powodowi sieci, instalacji i urządzeń zainstalowanych w obiekcie „RPZ P ” nie należących do zainteresowanego, ale do innego podmiotu.

Ponadto, zdaniem pozwanego, brak jest także podstaw do nałożenia takiego obowiązku na spółkę Nieruchomości E Sp. z o.o. - nie będącą, ani przedsiębiorstwem energetycznym, ani operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego albo operatorem systemu dystrybucyjnego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemów dystrybucyjnych.

Pozwany wskazał na fakt, że pomiędzy powodem a zainteresowanym nie istnieją kwestie sporne, dotyczące warunków przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej przez powoda na rzecz zainteresowanego, inne niż sprawa udostępnienia powodowi przez zainteresowanego sieci, instalacji i urządzeń zainstalowanych w obiekcie „RPZ P ”.

Zatem, w opinii pozwanego, prowadzenie postępowania administracyjnego, w swej istocie dotyczącego udostępnienia powodowi przez zainteresowanego sieci, instalacji i urządzeń zainstalowanych w obiekcie „RPZ P ”, należących do spółki Nieruchomości E Sp. z o.o. jest bezprzedmiotowe, ponieważ zainteresowany nie może być stroną takiego postępowania.

Zdaniem pozwanego, wniosek z dnia 16 listopada 2005 roku, uzupełniony pismem z dnia 22 grudnia 2005 r., w części dotyczącej nadania decyzji rozstrzygającej sprawę

odmowy przez zainteresowanego zawarcia umowy o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej przez powoda, oraz wydania postanowienia w trybie art. 8 ust. 2 ustawy – Prawo energetyczne jest bezprzedmiotowy.

Pozwany podkreślił także, że zasadą polskiego systemu prawnego jest możliwość korzystania przez właściciela z przysługującego mu prawa własności. Wyjątki od tej zasady, jak podniósł pozwany, należy interpretować bez stosowania wykładni rozszerzającej. Pozwany podał, że wszelkie możliwości ograniczenia praw właścicielskich powinny wynikać z przepisu ustawy a regulacje wynikające z aktów wykonawczych nie mogą wykraczać poza zakres wskazany w upoważnieniu ustawowym.

Pozwany podniósł, że poza regulacją zawartą w art. 9c ust. 5 ustawy - Prawo energetyczne, brak jest zapisów ustawowych upoważniających do nałożenia na inne podmioty, do których należy infrastruktura energetyczna, obowiązku udostępnienia sieci, instalacji i urządzeń elektroenergetycznych przez ich właściciela. Zapisy art. 9 tej ustawy nie wskazują, aby w przepisach wykonawczych do tej ustawy, możliwe było uregulowanie tych kwestii.

Pozwany podkreślił, że regulacje prawne nakładające na przyłączany podmiot obowiązki w zakresie umożliwienia przedsiębiorstwu energetycznym budowę i rozbudowę sieci elektroenergetycznych w zakresie niezbędnym do realizacji przyłączenia - ograniczające prawo własności przyłączanego podmiotu, nie zostały uregulowane w przepisach wykonawczych do ustawy - Prawo energetyczne.

Pozwany stwierdził również, że wszystkie kwestie dotyczące prawidłowości wykonywania postanowień zawartych umów o charakterze cywilnoprawnym, w tym umowy o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, co do zasady należą do właściwości sądów powszechnych.

W opinii pozwanego, całokształt regulacji zawartych w ustawie - Prawo energetyczne, jak i przepisach wydanych na podstawie upoważnienia ustawowego zawartego w tej ustawie wskazują, że to do obowiązków operatora sieci dystrybucyjnej należy zapewnienie ciągłości dostaw energii elektrycznej na potrzeby odbiorców, z którymi to przedsiębiorstwo posiada zawarte umowy, o których mowa w art. 5 ustawy - Prawo energetyczne. Istnienia takiego obowiązku w zakresie przesyłania i dystrybucji energii elektrycznej nie można także, zdaniem pozwanego, domniemywać w oparciu o zapisy § 19 i 20 rozporządzenia Ministra Gospodarki i Pracy z dnia 20 grudnia 2004 roku,

bowiem jednoznacznie wskazują one na obowiązki przedsiębiorstwa przesyłowego lub/i dystrybucyjnego w zakresie utrzymywania ciągłości dostarczania i odbioru energii elektrycznej w systemie elektroenergetycznym i niezawodności jej dostarczania.

Pozwany podkreślił, że zainteresowany wypowiedział wiążącą go z powodem umowę o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, jedynie w odniesieniu do jednej z dotychczas udostępnianych stacji RPZ, której nie jest już właścicielem, nie negując istnienia takiego obowiązku w odniesieniu do tych obiektów, które nadal należą do zainteresowanego.

Przyjęcie natomiast stanowiska, że wypowiedzenie umowy może nastąpić jedynie w odniesieniu do wszystkich jej postanowień, a nie jedynie w zakresie obiektu „RPZ P” skutkowałoby, w ocenie pozwanego, postawieniem odbiorców z W przed stanem rzeczywistego zagrożenia bezpieczeństwa energetycznego.

Z tych względów, w opinii pozwanego, stanowisko o wypowiedzeniu przez zainteresowanego umowy jedynie w części dotyczącej „obektu RPZ P” realizuje troskę o zminimalizowanie skutków zmiany postanowień umowy nr (EP-1)/(BS-942/00) z dnia 18 października 2000 roku o świadczenie usług przesyłowych łączącej go z powodem.

Od powyższej Decyzji powód złożył odwołanie zaskarżając ją w całości. Powód wniósł o jej uchylenie oraz o zasądzenie na rzecz powoda kosztów postępowania według norm prawem przepisanych.

Zaskarżonej Decyzji powód zarzucił naruszenie przepisów prawa procesowego, tj.:

- 1) art. 105 § 1 w związku z art. 6, 7 i 77 k.p.a., poprzez uznanie, że postępowanie w sprawie stało się bezprzedmiotowe, co prowadziło do wydania zaskarżonej Decyzji,
- 2) art. 66 § 3 k.p.a. prowadzące do uznania się przez pozwanego niewłaściwym w sprawie.

W uzasadnieniu powód podniósł, że nie może się zgodzić z rozstrzygnięciem zawartym w zaskarżonej Decyzji. W opinii powoda, pozwany w sposób pozbawiony podstaw łączy kwestię własności sieci, instalacji i urządzeń z dopuszczalnością orzeczenia zawarcia umowy o świadczenie usługi dystrybucji w trybie art. 9c ust. 5 w związku z art. 8 Prawa energetycznego. Zdaniem powoda, pozwany pomija także fakt, że do rzekomego zbycia Rozdzielni przez zainteresowanego na rzecz spółki Nieruchomości E Sp. z o.o. doszło, zgodnie z kopią umowy sprzedaży przedstawioną przez zainteresowanego, w

dniu 14 września 2005 roku, a więc jeszcze w trakcie obowiązywania pomiędzy powodem a zainteresowanym umowy o świadczenie usług przesyłowych z dnia 18 października 2000 roku., jak i przed doręczeniem powodowi oświadczenia z dnia 3 października 2005 roku o wypowiedzeniu tej umowy.

W ocenie powoda, umowa przesyłowa była zatem realizowana i wykonywana przez zainteresowanego także wtedy, gdy Rozdzielnia była już rzekomo własnością innego podmiotu. Wskazuje to bezsprzecznie, zdaniem powoda, na brak związku pomiędzy zbywaniem nieruchomości wraz z urządzeniami na niej zlokalizowanymi a możliwością świadczenia przez zainteresowanego usług dystrybucji.

Powód podniósł, że rozstrzygnięcie pozwanego, opierające się na fakcie zbycia urządzeń i instalacji Rozdzielni jest zatem całkowicie nieuzasadnione. Jeśli bowiem, jak twierdzi powód, zainteresowany, był w stanie świadczyć usługi dystrybucji na rzecz powoda w sytuacji, gdy rzekomo nie był już właścicielem Rozdzielni, nic nie stało na przeszkodzie nałożeniu na zainteresowanego takiego obowiązku przez pozwanego, również po wypowiedzeniu umowy przesyłowej z powodów i w zakresie wnioskowanym przez powoda.

Pozwany podkreślił, że we wniosku z dnia 16 listopada 2005 roku występował o wydanie przez pozwanego postanowienia nakazującego kontynuację świadczenia przez zainteresowanego usługi dystrybucji do czasu ostatecznego rozstrzygnięcia sporu zgodnie z art. 8 ust. 2 Prawa energetycznego. W okresie po złożeniu tego wniosku umowa przesyłowa, zdaniem powoda, bez wątpienia obowiązywała i zainteresowany był w stanie świadczyć te usługi na rzecz powoda.

W ocenie powoda, łączenie przez pozwanego prawa własności i innych praw rzeczowych z kwestią udostępniania sieci, instalacji i urządzeń w drodze umowy o świadczenie usługi dystrybucji oparte zostało na błędnej wykładni art. 9c ust. 5 Prawa energetycznego.

Powód wskazał także na kwestie związane z dopuszczalnością zbywania przez przedsiębiorstwo energetyczne na rzecz podmiotu nie będącego przedsiębiorstwem energetycznym sieci, urządzeń i instalacji, które stanowią aktywną część sieci dystrybucyjnej, bez uzgodnienia tej czynności z właściwym operatorem systemu dystrybucyjnego lub przesyłowego. W ocenie powoda, w przypadku, gdy dana instalacja, urządzenie elektroenergetyczne jest aktywną częścią sieci elektroenergetycznej zmiana

podmiotu odpowiedzialnego za jej eksploatację i utrzymanie może odbyć się wyłącznie pomiędzy przedsiębiorstwami energetycznymi, a zatem pomiędzy zainteresowanym i powodem. Nieuzgodnienie natomiast pomiędzy nimi harmonogramu i trybu przejścia eksploatacji i utrzymania zagraża, w ocenie powoda, bezpieczeństwu dostaw energii elektrycznej do odbiorców korzystających z sieci, której częścią jest takie urządzenie lub instalacja.

Zdaniem powoda, bezwzględny obowiązek zapewnienia i uzgodnienia przejścia odpowiedzialności na inne przedsiębiorstwo energetyczne stanowi podstawową zasadę należytej staranności oraz współodpowiedzialności za bezpieczeństwo energetyczne, jakiego oczekiwać można od podmiotu, który działa na podstawie koncesji. W uzasadnieniu swej Decyzji pozwany, zdaniem powoda, nie odniósł się merytorycznie do jego argumentacji, ograniczając się do pomijającej meritum sporu wykładni gramatycznej. Jeśli bowiem, jak podniósł powód, już remont takiej instalacji i sieci wymaga uzgodnienia z operatorem, to tym bardziej przeniesienie Rozdzielni na rzecz podmiotu nie będącego przedsiębiorstwem energetycznym powinno wymagać uzgodnienia z operatorem systemu dystrybucji. Powód wskazał także na fakt, że zbycie Rozdzielni nastąpiło na rzecz spółki w 100% zależnej od zainteresowanego. Okoliczność ta, zdaniem powoda, może być znana również za celowe działanie mające na celu doprowadzenie do pozbawienia powoda możliwości korzystania z Rozdzielni w oparciu o uregulowane w Prawie energetycznym zasady umowy o świadczenie usługi dystrybucji.

Pozwany, w ocenie powoda, powinien zdawać sobie sprawę z tego, jaki tworzy niebezpieczny precedens w tym zakresie. Brak regulacji szczegółowych związanych z nowelizacją Prawa energetycznego nie może stanowić podstawy dla odmowy podjęcia aktywnych działań przez pozwanego chroniących interes odbiorców i stabilność sieci elektroenergetycznej. Zdaniem powoda, powinno się zatem przyjąć, że wobec brzmienia art. 9c ust. 5 Prawa energetycznego pozwany rozstrzygając w sprawie kierować się powinien interesem odbiorców i bezpieczeństwa sieci elektroenergetycznej. Nie do zaakceptowania jest dla powoda zarówno działanie zainteresowanego polegające na „porzuceniu” Rozdzielni jak i sankcjonowanie takiego postępowania przez pozwanego prowadzące do zagrożenia bezpieczeństwa sieci elektroenergetycznej W.

Pozwany, w opinii powoda, poprzez doprowadzenie do sytuacji zagrożenia bezpieczeństwa systemu elektroenergetycznego W. i nieuzgodnione działania

zainteresowanego oraz niewyjaśnienie w sposób wyczerpujący wszelkich aspektów sprawy naruszył w trakcie postępowania zasadę dążenia do prawdy obiektywnej, uwzględnienia interesu społecznego oraz ochrony słusznego interesu obywateli. W przedmiotowej sprawie nie było, jego zdaniem, podstaw do umorzenia postępowania a pozwany był organem właściwym dla rozstrzygnięcia istniejącego sporu dotyczącego korzystania przez powoda z urządzeń wchodzących w skład przedsiębiorstwa zainteresowanego.

Pozwany w odpowiedzi na odwołanie podtrzymał swoje stanowisko zawarte w zaskarżonej Decyzji, wniósł o oddalenie odwołania.

Zainteresowany w odpowiedzi na odwołanie wniósł o oddalenie odwołania i zasądzenie od powoda na rzecz zainteresowanego kosztów postępowania, w tym kosztów zastępstwa procesowego według norm przepisanych.

Rozpoznając odwołanie Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów ustalił co następuje:

Bezspornym jest, że powoda i zainteresowanego łączy umowa o świadczenie usług przesyłowych energii elektrycznej z dnia 18 października 2000 roku Nr (EP-1)/(BS-942/00), która zawiera uregulowanie, zgodnie z którym zainteresowany zobowiązał się udostępnić powodowi rozdzielnie energii elektrycznej stanowiące element sieci dystrybucyjnej (pkt 1 ust. 1 załącznika nr 3 do w/w umowy).

Bezspornym jest również, że rozdzielnia „RPZ F ” została zbyta w dniu 14 września 2005 roku na rzecz Spółki Nieruchomości E Sp. z o.o. i do chwili obecnej stanowi własność tego podmiotu (k. 27 akt adm.).

Nie jest sporne pomiędzy stronami także, że zainteresowany, z uwagi na fakt zbycia w dniu 14 września 2005 roku rozdzielni „RPZ P ” spółce Nieruchomości E Sp. z o.o., pismem z dnia 3 października 2005 roku wypowiedział powodowi wspomnianą umowę w części dotyczącej udostępnienia w/w rozdzielni.

Sąd Okręgowy w Warszawie – Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów zważył, co następuje:

Stosownie do treści art. 8 ust. 1 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997 roku – Prawo energetyczne (Dz.U. z 2006r., Nr 89, poz. 625 z późn. zm.) Prezes Urzędu Regulacji Energetyki rozpoznaje spory w sprawach dotyczących odmowy zawarcia umowy o przyłączenie do sieci, umowy sprzedaży, umowy o świadczenie usługi przesyłania lub dystrybucji paliw lub energii, umowy o świadczenie usługi transportu gazu ziemnego,

umowy o świadczenie usługi magazynowania paliw gazowych, umowy o świadczenie usługi skraplania gazu ziemnego oraz umowy kompleksowej a także nieuzasadnionego wstrzymania ich dostaw.

W przedmiotowym zestawieniu, stanowiącym zamknięty katalog spraw, do których rozstrzygnięcia właściwy jest Prezes Urzędu Regulacji Energetyki, zostało zatem uwzględnione rozstrzygnięcie sporów w kategorii spraw dotyczących odmowy zawarcia umowy o świadczenie usługi dystrybucji energii elektrycznej, powstałych na gruncie zawartej już przez strony umowy, bez względu na przedmiot, którego może ona dotyczyć.

Należało również zważyć, że zgodnie z treścią art. 9c ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne, jeżeli do realizacji zadań operatora systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego albo operatora systemu dystrybucyjnego lub systemu połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemów dystrybucyjnych jest niezbędne korzystanie przez niego z sieci, instalacji lub urządzeń należących do innych operatorów systemów lub przedsiębiorstw energetycznych to udostępnianie tych sieci, instalacji lub urządzeń następuje na zasadach określonych w ustawie oraz na warunkach określonych w umowie o świadczenie usług przesyłania lub dystrybucji paliw gazowych lub energii elektrycznej.

Wprawdzie przepis art. 9c ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne nakłada na operatora obowiązek udostępniania innym podmiotom należących do nich urządzeń. Przy czym, zdaniem Sądu, obowiązek ten dotyczy nie tylko urządzeń stanowiących przedmiot ich własności, ale i należących do nich na podstawie innych tytułów prawnych.

Należy jednak mieć na uwadze, że skoro zainteresowany nie jest właścicielem rozdzielni, ani nie posiada do niej żadnego innego tytułu prawnego, ani w żaden sposób z niej nie korzysta, to brak jest podstaw do uznania, że w jakikolwiek sposób przedmiotowa rozdzielnia należy do niego.

Brak jest zatem, w ocenie Sądu, podstaw do przypisania zainteresowanemu obowiązku wynikającego z art. 9c ust. 5 ustawy – Prawo energetyczne.

Mając powyższe na względzie, Sąd uznał, że w świetle obowiązujących przepisów prawnych brak jest jakichkolwiek podstaw prawnych do stwierdzenia, że istnieją przesłanki do orzeczenia przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki obowiązku udostępnienia powodowi przez zainteresowanego sieci, instalacji i urządzeń zainstalowanych w obiekcie „RPZ P ”, należących do Spółki Nieruchomości E Sp. z o.o.

W ocenie Sądu, brak jest również podstaw do nałożenia takiego obowiązku na spółkę Nieruchomości E Sp. z o.o., która to spółka nie może być stroną przedmiotowego postępowania, gdyż nie jest, ani przedsiębiorstwem energetycznym, ani też operatorem systemu przesyłowego elektroenergetycznego lub systemem połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemu przesyłowego albo operatorem systemu dystrybucyjnego lub systemem połączonego elektroenergetycznego w zakresie systemów dystrybucyjnych

Zgodnie z art. 105 § 1 k.p.a. gdy postępowanie z jakiegokolwiek przyczyny stało się bezprzedmiotowe, organ administracji publicznej wydaje decyzję o umorzeniu postępowania.

W ocenie Sądu, w niniejszej sprawie Prezes Urzędu Regulacji Energetyki słusznie zatem uznał, że postępowanie administracyjne, dotyczące udostępnienia powodowi przez zainteresowanego urządzeń, które do niego nie należą, było bezprzedmiotowe i zasadnie umorzył postępowanie administracyjne w sprawie.

Biorąc powyższe względy pod uwagę Sąd Okręgowy w Warszawie - Sąd Ochrony Konkurencji i Konsumentów oddalił wniesione przez powoda odwołanie jako bezzasadne na podstawie art. 479⁵³ § 1 k.p.c.

O kosztach postępowania postanowiono stosownie do wyniku sporu na podstawie art. 98 i 99 k.p.c.

SSO Bogdan Gierzyński

Za zgodność z oryginałem
Sekretarz *Lecydes*
Oboto